

ENKEN

En gribende Virkeligheds-Skildring
fra Samfundets Skyggeside.

Romanen om en Moder, der ofrer
sin Lykke for sit Barns Fremtid.

Fotorama-Kunsthilm med
Fru **Victoria Petersen** i Titelrollen.

Den realistiske Iscenesættelse ved Hr. **Alfred Cohn**.

Den ene Barnerolle i denne smukke og ejendommelige
Film udføres af **Nordens yngste Skuespiller**, kendt fra
„Den sorte Familie“ og „Arvingen til Skjoldborg“.

Hvor denne danske Film har været opført, har Pressen
bragt de mest rosende Anmeldelser af den, og særlig har
man overalt fremhævet Fru Victoria Petersens ægte og
sande Udførelse af Hovedrollen.

„...Hvad er mest virkningsfuldt? De brillante Optrin
fra Proletarkasernen? — eller de nydelige Børne-Scener?
— Publikum vil have svært ved at afgøre det...“

Af Personerne nævner vi:

Hansen ..... **Alfred Cohn**.

Madam Hansen ..... **Victoria Petersen**.

Anna, deres Datter ..... **Doris Johannessen**.

Alfred Lund, Læge ..... **Aug. Wehmer**.

Morgen i Lejekasernen. — Mor skal paa Arbejde. — „Far, vi skal op!“ — Hendes daglige Dont. — Om Eftermiddagen. — Barnet savnes. — Fyraften. — Ulykkes-Budskabet. — I Fattigjord. — Paa Arbejde med sin lille Pige. — En venlig Frue. — Adoptere mit Barn? Nej, hun er min eneste Glæde! — En tung Beslutning. — Modersorg. — Anna hos sine nye Forældre. — En halv Snes Aar senere. — I Kommandør Bangs Have. — Anna inviteres til Børnebal hos Konsul Lund. — I den fornemme Villa. — Festdagen. — Paa Verandaen. — Et Gensyn. — Gaa Deres Vej! — Kotillon. — Ti Aar senere. — Konsul Lunds Søn og Frk. Anna. — Ung Lykke. — Fashionable News. — Efter Vielsen. — Fem Aar efter. — Udslidt. — I Lægens Hjem. — Paa Hospitalet. — Min Datter . . .!

Enken.

Madam Hansen er en flink og flittig Kone, et rigtig brillant Kvindemenneske, som slider og slæber fra Morgen til Aften — og for Resten det halve af Natten med — for at holde sammen paa Hjemmet og skaffe den nødvendige Mad til de tre Munde, Familien bestaar af.

Det gale er bare, at hun har en snavs Mand. Gudbevares, han er saamænd skikkelig nok, gør ikke en Kat Fortræd — men Alkoholen har taget ham, han er bleven sløj og slap og er permanent arbejdsløs. Dag efter Dag faar han til at gaa med at pimpe sammen med en to-tre lignende Fyre . . .

Indtil der en skøn Dag sættes et brat og uhyggeligt Punktum for hans Tilværelse: Han har om Morgenen lettet sig af Fjerene (Madammen er forlængst gaaet til sit slidsomme Dagværk) og har taget sin lille Pige med ud paa den sædvanlige Spadseretur, der altid ender henne paa Promenaden, hvor han og hans Drikkebrødre plejer at slaa sig ned paa en Bænk og kvæge de tørstige Ganer ved en rundelig Omgang Fusel.

Den lille Pige leger i Nærheden, og midt i sin omtaagede Tilstand holder Hansen alligevel saa nogenlunde Øje med hende. Men pludselig, engang om Eftermiddagen, kan han ikke finde hende. „Hvor kan Tøsen være bleven af?“ Hansen vil dog sé efter hende — han rejser sig og begynder at kigge omkring . . . og saa er det, at Ulykken rammer ham: han har vovet sig for nær hen til et lavt Stenrækværk, faar Overbalance og styrter ned!

Kammeraterne iler til, der samler sig et helt Opløb, Politiet kommer, og snart gaar det i strygende Fart ad Hospitalet til med den forulykkede — men inden Hansen naar saa langt, har han draget sit sidste Suk.

* * *

Begravelsen er overstaet — Madam Hansen er nu alene med sin lille 2 Aars Pige.

Hun er ved at fortvivle. Hvorledes skal hun vel være i Stand til at passe baade Arbejdet og sit Barn? Hvordan skal hun skaffe det daglige Brød.

Dog — snart lysner det for den stræbsomme Kone. Baade den ene og den anden af de Husmødre, som hun har arbejdet for, viser hende Venlighed og Deltagelse, og alle Vegne faar hun Lov til at tage Barnet med sig, saaledes at hun ikke gaar glip af sin haardt tiltrængte Fortjeneste.

* * *

Saa er det, at hun en Dag hjælper til ved Hovedrengøringen et Steds i et Herskabs hus. Hendes lille Anna er med hende. Fruen i

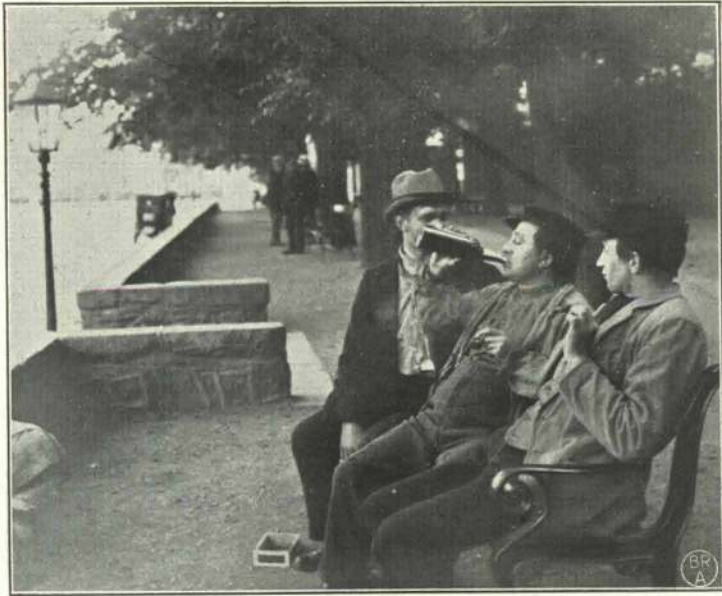
Naar Kaffen er for nøgtern.

Huset faar da Visit af en af sine Veninder, en Kommandørinde Bang, og denne Dame, der er barnløs, bliver overordentlig indtaget i den lille søde Pige — saa indtaget, at hun paa staaende Fod faar Lyst til at adoptere Barnet.

Fruen bringer Sagen paa Bane overfor Madam Hansen, men støder paa den allerstærkeste Modstand. Denne opofrende Moder tør slet ikke tænke den Tanke, at hun skulde slippe sit Et og Alt, sin Øjesten, sin egen lille Pige . . .

— — — Og saa bliver Enden paa Visen alligevel den, at hun bekvemmer sig til at give Afkald paa Anna.

Efter lange Overvejelser kommer den fattige Kone til det Resultat, at hun synes, at hun ikke kan forsvare at spærre sit Barn ude fra den

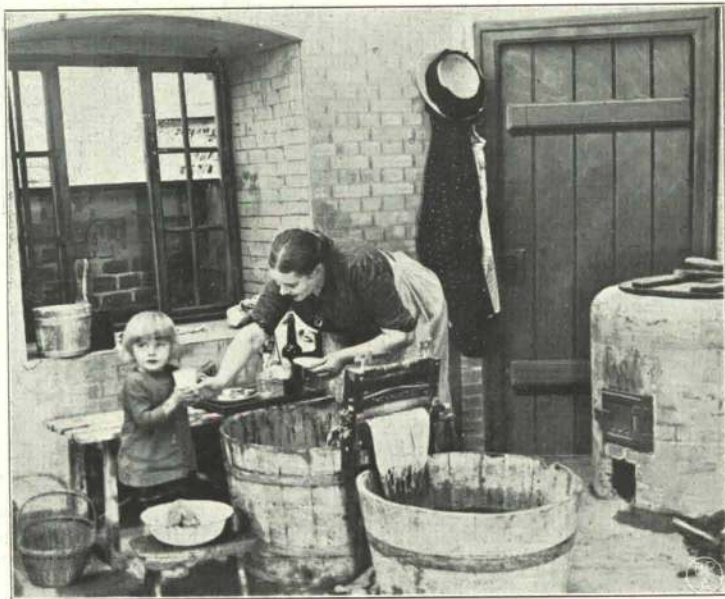
Forbandelsen.

glimrende Fremtid, der venter hende som Adoptivdatter i det rige Bangske Hus.

En tung Beslutning.

Med tungt Hjærte byder hun den Lille Farvel . . . Nu er hun helt alene — kun Minderne har hun tilbage at leve paa.

En lille Frokostpausé.

Den ødelagte Kjole.

Aaringer gaar hen.

Atter møder vi Madam Hansen — hun vandrer stadig i Livets Trædemølle.

Og Billedet skifter: vi kigger ind i Kommandør Bangs smukke Have og sér dér Anna, som nu er bleven en stor Pige. Hun har netop Besøg af nogle Legekammerater, som kommer for at invitere hende til Børnebal henne hos en af Familiens Omgangsvener, *Konsul Lund*.

Bal-Aftenen oprinder. Den lille Anna svinger sig i Dansen til

Ungdom og Sommer.

Musikens glade Toner — se blot, hvor strunk hendes Kavallér fører hende: det er Husets Søn, Konsul Lunds *Alfred*.

Men hvem staar dér og linner paa Døren ind til den festligt oplyste Balsal? Det er jo . . . ja, det er virkelig Annas Moder, hendes rigtige Moder!

Tilfældet har nemlig villet, at hun skulde komme til at hjælpe til i Køkkenet paa denne Festdag.

Med bankende Hjærte sér hun sin Anna, sit Kød og Blod, — saa nær og dog saa fjærn!

Snart skal hun imidlertid komme Barnet paa nærmere Hold. Konsulinden giver Madam Hansen Lov til at deltage i Serveringen ude paa

Villaens Terrasse, hvor de unge Balgæster skal beværtet med Kager og Limonade.

Og saa staar Moderen da nu overfor sin Datter, parat til at række hende et Glas af den søde Læskedrik. Men i dette Øjeblik overmandes hun af sine Følelser — hendes Haand ryster — hendes Blik sløres af frempiblende Taarer . . . i næste Nu vælter hun Glasset ned over den lille Piges fine, pyntelige Balkjole!

Med haarde og hastige Ord byder Konsulinden hende gaa — og saa forfølger hun sig grædende bort, hjem til sin stille, simple Stue . . .

Kun een Trøst bærer hun med sig: Mindet om det venligt til-

Fars Kæledægge.

givende Blik, hvormed den lille Pige saå paa hende, da Konsulinden tog saa stærkt paa Veje.

* * *

Atter svinder en Række Aar.

Anna Bang er vokset op til en smuk og sød ung Pige.

Hun er bleven forlovet med — ja hvem tror man? — med sin Balkavallér fra Børneballet: *Alfred Lund*, der nu er medicinsk Kandidat.

Nu skal de Unges Bryllup staa.

Madam Hansen har i en Avis læst en Notits derom, og usét, ukendt følger hun fra sin beskedne Plads i Kirken hele den højtidelige og stemningsfulde Bryllupsceremoni.

Med Stolthed sér hun sin lille Pige, klædt i Brudekjolen, skride ned ad Kirkegulvet, omgivet af Gæsternes glimrende Skare.

* * *

Skal hun og Datteren da aldrig trykke hinanden i Favn?

Skal den unge Fru Lund aldrig faa at vide, hvem hendes virkelige Moder er?

Jo — da den gamle Kone staar paa Dødens Tærskel, finder hun og hendes lille Anna hinanden.

I Dødens Fred.

Madam Hansen er nemlig bleven syg — udslidt som hun er — og er bleven indlagt paa Hospitalet. Her virker Alfred Lund som Læge, og til ham betror den gamle Kone sig. Hun fortæller ham sit Livs Historie — sin Opofrelse — sine Minder . . .

Han fører da sin Hustru og sin lille Pige til den gamle, trofaste Kvindes Seng.

Lille Anna har fundet sin Mor, og den opofrende Moder har fundet sin lille Pige.

